

praktiske Forretningsliv som Afsender af Varer og Modtager af Varer og havde indgaaende Kendskab til de Krav, der stilles, fordi han boede langt fra København og derfor selv havde følt Manglerne. Man kan ikke vente, at en saadan Mand skulde kunne slaa igennem med sin Mening overfor Embedsmændene. Derfor tror jeg, at man maa skride til, hvad man har i Udlandet, og hvad Venstre vistnok ogsaa tidligere har forlangt: et Jernbaneraad. Det vilde være et Sted, hvor Publikum og den offentlige Mening, Eksportører og Importører, Afsendere og Modtagere kunde henvende sig med de berettede Krav, de have, og vente at finde Lydhørhed. Man har det i Norge, hvor hvert Amtsraad vælger et Medlem til Jernbaneraadet, som har den Opgave at se paa Banernes Drift i Almindelighed og søge at rette de Fejl, der kunne være. Det samles 2—3 Gange om Aaret for at drøfte Togplaner, Fragtforsendelser o. s. v. I Begyndelsen vakte selvfølgelig det, at man fik dette Raad, et Ramaskrig indenfor den bureaukratiske Jernbaneledelse, og det blev sagt, at det vilde gaa rent lyende galt. Det har imidlertid vist sig at virke til stor Tilfredshed. Her i Danmark kunde vi vel lade Landboforeninger, Handelsforeninger og andre Korporationer af stærkt interesserede Medborgere vælge Medlemmer til et saadant Raad. Hvis det skete, vilde vi have været fri for Gang efter Gang her at skulle rejse os og kalde paa Togplaner og Stationsudvidelser og meget andet. Slige Ting vilde blive drøftede i Jernbaneraadet, Forslagene vilde blive undersøgte af de teknisk uddannede Folk i Jernbaneledelsen, og disse vilde faa Raad fra de praktiske Mænd indenfor Jernbaneraadet, og saa vilde vi have dette at rette os efter. Mine Udtalelser skulle ikke opfattes som en Bebrejdelse mod nogen. Jeg ved ikke, hvilket Parti der modsatte sig det, eller om det var Ministeren, der var imod det i sin Tid, men jeg henstiller, at vi snarest muligt komme til at revidere Statsbanedriftens Ordning og faa indført en saadan Institution. Den Ordning, vi have, er og bliver bureaukratisk i allerhøjeste Grad og kan aldrig være tilfredsstillende, og den vil vokse enhver Minister over Hovedet. Ministeren er ikke tjent med det, det Ministerium, han sidder i, er ikke tjent med det, Partiet er ikke tjent med det, og til syvende og sidst ere Borgerne i Landet ikke tjente med det.

Maa jeg saa uden at dvæle længe derved sige, skønt jeg næsten er ked af

at skulle tale om Togplanen, at man kan mærke paa denne Ledelse, at den sidder i København. Som der ogsaa er gjort opmærksom paa fra anden Side, er der meget uheldige Trafikforhold paa en Strækning af Længdebanen ned igennem Jylland, hvad Forbindelsen med Norge angaar. Nordmændene ønske, som bekendt, at rejse den Vej. De ønske dernæst at rejse over Jylland om Dagen, de ønske ikke, saaledes som man fra Statsbanernes Side mener, at de bekvemst kunne, at rejse om Natten i Sovevogne. Nordmændene ville helst tage Sørejsen om Natten og rejse over Land om Dagen. De have godt indrettede Skibe mellem Kristiania og andre Byer og Frederikshavn, men naar saa de rejsende komme til Frederikshavn og gerne ville ned gennem Jylland med godt indrettede, hurtige Tog, hvad sker saa? De maa vente i flere Timer i Frederikshavn og derefter køre med Sneglefart ned gennem Nordjylland. Først Syd for Aalborg gaar det hurtigere og bedre. Vi skyldte Nordmændene det Hensyn, at vi ikke henvise dem til at rejse med Dampskib til København eller med den svenske Vestkystbane, vi skyldte dem at indrette Togplanen saaledes, at de kunne bruge den, og jeg tror, at det vilde være fordelagtigt for den danske Stat. Jeg skal derfor henstille til Trafikministeren at faa sine Embedsmænd overbeviste om, at det maa og kan lade sig gøre.

Endelig er der endnu en Ting med Hensyn til Togplanen, jeg skal omtale. Man kan atter her mærke, at det er i København, Ledelsen er. Vi have Tog, der samle op baade Aften, Morgen og Formiddag de Passagerer, der ville til København Syd paa, og det kan godt gaa for os, vi kunne altid komme af Sted til København. Men Forbindelsen f. Eks. fra den Egn, jeg bor i, Vest paa og Nord paa, er ganske uforsvarlig. Vil nogen, der bor ude ved Laurberg, Lerberg, Hadsten og Hinnerup, rejse Vest paa til Viborg, skulle de, for at komme hjem den samme Aften, rejse derfra ved 4-Tiden, og ville de nedefter Mors, Salling og Thy, er det, navnlig naar de skulle til Thy, nødvendigt, at de rejse hjemme fra om Morgen Kl. 9—10 for at komme hjem om Aftenen, og det bløt, fordi det Tog, der gaar fra Randers, kører lige før. Det holder nok ved de Stationer, men Toget Vest fra kommer senere, saa de kunne ikke komme med. Tidligere var der et Tog, som holdt ved Hinnerup. Ja, København kunne de komme til, men Vest paa og Nord paa gaar det ikke. Det vilde